PERSBERICHT 29 mei 2021

Nieuwe publicatie:

Vertellingen uit een koloniaal verleden

Verteld door Clara Hukom, geschreven door haar dochter Wies van Groningen

"Hoe rechtvaardigheidsgevoel, trots en bewogenheid geplaatst werden tegenover een koloniaal systeem."

Al eerder publiceerde schrijfster Wies van Groningen-Metaal (geb. 1929, Blangkedjeren, Nederlands-Indië) een fotoboek over haar vader en verhalenbundels over haar moeder. In dit boek komen deze vertellingen samen: het zijn nieuwe en oude vertellingen uit een koloniaal verleden. Wies is dochter van een Molukse moeder, Clara Hukom, en Barend Metaal, een Nederlandse militair van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL). Omdat haar vader al jong overlijdt, is moeder Clara voor Wies de sleutel tot de eerste jaren van haar ouders samen in het verafgelegen KNIL-kampement Blangkedjeren in Atjeh. De verhalen gaan over de onrechtvaardigheid van het koloniale systeem in Nederlands-Indië, de positie van vrouwen daarin en de kracht van haar moeder; van Molukse vrouwen in het algemeen. De schrijfster gaat op zoek naar meer informatie over de koloniale tijd om context te geven aan de herinneringen van haar moeder. Ook leert ze de Molukse wereld beter kennen, de wereld die Clara aanvankelijk niet voor haar dochter opende. Door de zorgvuldig geschetste sfeer wordt de lezer direct meegenomen in de verhalen. Kenmerkend zijn de mooie dialogen: ze bestaan uit weinig woorden waarmee toch alles uitgedrukt wordt.

Vertellingen uit een koloniaal verleden wordt uitgegeven in eigen beheer. ISBN: 978-90-9034519-2. Softback, 92 pagina's. Prijs: € 17,95 (incl. verzendkosten). De winstmarge gaat naar Save Home, een stichting die zich inzet voor hulp aan meisjes en vrouwen in de Molukken die slachtoffer zijn van seksueel misbruik. (www.stichtingsavehome.com).

U kunt ***Vertellingen uit een koloniaal verleden*** bestellen door € 17,95 over te maken op rekening NL72INGB0000463548 t.n.v. L.E. van Groningen o.v.v. 'boek Vertellingen'. Vergeet niet uw naam en adres erbij te vermelden.

Lees meer op: facebook.com/Wies.van.Groningen

Vertellingen uit een koloniaal verleden

Woord vooraf

Wat heeft mij ertoe bewogen om na zoveel jaren deze oude vertellingen weer zichtbaar te maken en er nieuwe aan toe te voegen? Waarom is dat voor mij zo belangrijk? Waarom kan ik ze niet loslaten? Vast en zeker omdat nu wereldwijd vrouwen en met name zwarte vrouwen, sterker opkomen voor een betere positie in de samenleving. Ik denk aan de Molukse vrouwen die in mijn boek 'Holland ligt niet dicht bij de hemel' hun verhaal vertelden. Vrouwen die een omslag in denken hadden bewerkstelligd, die geen slachtoffer wilden blijven maar gebruik maakten van de mogelijkheden die er waren, vrouwen die praktisch en creatief konden omgaan met wat verstard is. Ik denk aan mijn Molukse moeder en grootmoeder, die voor mij symbool staan voor de kracht van Molukse vrouwen. Wij mogen hen niet vergeten. Zij mogen niet aan betekenis verliezen. Met 'Vertellingen uit een koloniaal verleden' wil ik de geschiedenis van mijn ouders levend houden, van mijn Molukse moeder en mijn Nederlandse vader. De vertellingen hebben een universele waarde en kunnen anderen inspireren om ook hun verhalen op te tekenen.

De geschiedenis van vertellen en schrijven over de Molukken gaat heel ver terug. In 1544 al werd in de Nederlanden in dichtregels geschreven over de Molukse specerijen nootmuskaat en kruidnagel; voor het eerst in 'Een Schoon Liedekens-Boeck'. Sindsdien zijn de Molukken niet meer weg geweest uit de Nederlandse en Indische Letteren. De oorlogen die erom gevochten werden, kwamen later en in het kielzog daarvan de kolonisatie van Nederlands-Indië, de Bersiap, de overdracht aan Indonesië en uiteindelijk het vertrek van zo vele KNIL-militairen met hun gezinnen naar Nederland. Over die eeuwenlange periode stelde Hans Straver een imposante bloemlezing samen in twee delen: 'De Molukken in de verbeelding van vertellers en schrijvers'. Die vertellers en schrijvers mogen zeker niet vergeten worden. Het laatste verhaal in de bloemlezing is van de hand van Coen Pasalbessy: 'Beta berlajar djauh' (Ik vaar ver, ver van Ambon). Het is de titel van het lied waarmee elke Molukker die ver van huis is, zijn liefde voor het vaderland bezingt.

De verhalen die mij verteld zijn, die ik gelezen heb en alle andere verhalen die geschreven zijn of die nog geschreven zullen worden, al dan niet met Indische, Molukse of Hollandse inkt, zijn voor mij een deel van het Indische, Molukse en Nederlandse erfgoed. Waarmee ik me kan verrijken. Nog steeds.

Wies van Groningen